

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 5C/37/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212201459
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2013:3212201459.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom Mgr. Markom Anovčinom v právnej veci žalobkyne: N.. Q. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/X, X.B. B. X., zastúpená: hbr advokáti s. r. o., Obchodná 58, Bratislava, proti žalovaným: 1/ Ing. Miroslav Košč - REKLAMNÁ AGENTÚRA KOKA, IČO: 40006522, Ozorovská Nová 1501/40, Bánovce nad Bebravou, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., Piaristická 46/276, Trenčín, 2/ N.. Y. O.H., nar. XX.XX.XXXX, T. U. XXXX/X, X. B. X., zastúpený Pavlom Trnkom, advokátom so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, Novomeského 1322/16, o ochranu osobnosti takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanému 1/ k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 839,33 eur na trovách právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanému 2/ k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 694,34 eur na trovách právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala ochrany osobnosti a po čiastočných späťvzatiach žiadala súd zaviazat' žalovaného 1/ na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- eur a žalovaného 2/ na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- eur. Žalobu odôvodnila tým, že žije a podniká v meste Bánovce nad Bebravou a v nedávnej minulosti sa občiansky aktivizovala a vykonávala aj funkciu predsedníčky "záujmového združenia nájomníkov bývalých tatrovákych bytov", ktoré v mene svojich členov, bývalých nájomcov realizovalo rôzne občianske aktivity za účelom dosiahnutia spätného prevodu tzv. tatrovákych bytov do vlastníctva Slovenskej republiky a následne do vlastníctva vtedajších nájomníkov. Najmä zásluhou aktivít tohto združenia sa nájomníci "tatrovákych bytov" po dlhých rokoch dočkali spravodlivosti a bolo im umožnené získať byty do osobného vlastníctva. Žalovaný 1/ je vydavateľom reklamných novín - týždenníka BIN - Bánovské informačné noviny a dňa 01.11.2010 vydal 15. číslo VII. ročníka týždenníka BIN, ktoré následne aj rozdistibuoval širokej verejnosti v okrese Bánovce nad Bebravou. V tomto čísle týždenníka zverejnil článok po názvom "Neboli potrestaní, ba naopak, používajú priazeň najvyšších predstaviteľov nášho štátu", "Za šírenie nepravd verejné ospravedlnenie". Obsahom tohto článku sú nepravdivé, poškodzujúce a zavádzajúce tvrdenia týkajúce sa žalobkyne. Súčasťou článku sú aj vyjadrenia tretej osoby a negatívne hodnotiace komentáre autora článku nasmerované voči žalobkyni bez toho, aby sa vydavateľ resp. autor článku aspoň pokúsil objektívne zistiť skutočný stav veci. V uvedenom čísle, ani v žiadnom inom čísle týždenníka nebol žalobkyni poskytnutý adekvátny priestor na vyjadrenie sa k jednotlivým skutočnostiam a tvrdeniam, ktoré boli jeho obsahom. V uvedenom článku žalovaný zverejnil spravodajsko - publicistický článok o tom, že rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou bola žalobkyňa na základe žaloby N.. Y. O.

zviazaná verejne sa mu ospravedlniť a zaplatiť mu náhradu nemajetkovej ujmy. Žalovaný 1/ poskytol priestor na vyjadrenie N.. O. o okolnostiach sporu a ku skutočnostiam, ktoré mu predchádzali. Žalovaný 1/ však žalobkyni žiaden priestor neposkytol a ani sa na ňu neobrátil so žiadosťou o vyjadrenie jej názoru na vec. Článok je tak nevyvážený a nedáva čitateľovi možnosť vytvoriť si objektívny názor na skutočnosti, ktoré sú mu predkladané vydavateľom ako hodnoverné informácie. Čitateľ je obsahom článku manipulovaný k tomu, aby si myslel, že rozhodnutie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou je konečné a nezvratiteľné. Právoplatný rozsudok však v tomto spore nebol a ani nebude vydaný, pretože N.. Y. O. vzal žalobu späť a konanie bolo zastavené. V článku však chýba akákoľvek informácia o tom, že rozhodnutie nie je konečné. Bez ohľadu na prípadnú pravdivosť, či nepravdivosť jeho obsahu, je takto zostavený článok sám osebe objektívne spôsobilý ohroziť dobré meno žalobkyne a v značnej miere znížiť jej vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti. Skladba článku a jeho obsah navodzujú u čitateľa dojem z možného prepojenia výsledkov súdneho sporu na verejnosti dobre známej a rozsiahlo medializovanej kauzy "tatrováckych bytov" a súdneho sporu medzi žalovaným 2/ a žalobkyňou, pričom z obsahu článku môže čitateľ nadobudnúť dojem, že činnosť a postoje N.. Q. N. ako predsedníčky združenia nájomcov tatrováckych bytov treba vnímať negatívne a naopak pozitívne hodnotiť postoje a stanoviská N.. Y. O. v tejto kauze. V čase vydania inkriminovaného čísla BIN bola v plnom prúde politická kampaň pred komunálnymi voľbami, v ktorých na post primátora mesta Bánovce nad Bebravou kandidoval aj žalovaný 2/. Takto formulovaný článok mal zjavne zlepšiť názor širokej verejnosti na jeho osobu a vylepšiť jeho celkový obraz na verejnosti. Žalovaný 1/ publikoval článok bez toho, aby svojich čitateľov jasne a zrozumiteľne informoval o tom, že nejde o spravodajsko-publicistický článok, ale o predvolebnú propagáciu žalovaného 2/. Žalovaný 1/ tak zatiahol meno žalobkyne do predvolebnej kampane s jasným cieľom využiť to účelovo v prospech žalovaného 2/ bez toho, aby bola verejnosť o účelovosti tohto zverejnenia akokoľvek informovaná. Spor dvoch obyvateľov mesta Bánovce nad Bebravou nie je vecou oprávneného verejného záujmu a obsah tohto spravodajsko - publicistického článku ani verejnému záujmu nijak neslúži. Spôsob a dôvody (politická reklama), pre ktoré žalovaný 1/ zverejnil inkriminovaný článok na verejnosti, sú objektívne spôsobilé ohroziť dobré meno žalobkyne (spojenie mena žalobkyne a jej občianskych aktivít s politickou kampaňou žalovaného 2/ bez jej súhlasu). Nielen celkový kontext článku a jeho obsah, ale aj jednotlivé skutkové tvrdenia v ňom uvedené, sú nepravdivé resp. zavádzajúce. Skutkové tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa uviedla pre TA3 nasledovné vety: "Predsedníčka občianskeho združenia dnes obvinila z celej kauzy bývalého primátora a vtedajšie vedenie mesta, ktoré vraj umožnilo prevod týchto nehnuteľností na firmu T., a nevytláčila ani vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti", je nepravdivé, pretože v takomto znení žiadne tvrdenie žalobkyne nebolo odovysielané a ani nebolo preukázané, že žalobkyňa tieto či podobné slová a vety aj vyriekla. Toto tvrdenie žalovaného je difamačné a objektívne spôsobilé ohroziť dobré meno žalobkyne a jej vážnosť v spoločnosti. Tvrdenie žalovaného 1/, že: "Po poslednom stretnutí oboch zainteresovaných strán na súde bude musieť odporkyňa svoje stanovisko prehodnotiť, keďže súd rozhodol v prospech žalobcu Y. O.", je zavádzajúce v tom, že spor bol rozhodnutý na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou a skončil v prospech navrhovateľa Y. O., pretože nie je ďalej uvedené, že ide iba o rozhodnutie prvostupňového súdu, ktoré nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Na základe tejto neúplnej informácie a polopравdy je toto skutkové tvrdenie vo vzťahu k žalobkyni difamačné a je objektívne spôsobilé ohroziť dobré meno žalobkyne a jej vážnosť v spoločnosti. Tvrdenie žalovaného 1/, že: "Spýtali sme sa na jeho stanovisko k tomuto sporu a nepravdivým vyjadreniam prezentovaným Q. N. na jeho adresu: Nepochybne som rád, že súdny spor o tatrovácke byty skončil v prospech ich nájomníkov a tým ukončil ich niekoľkoročný boj. Zároveň ma však mrzí, že pani Q. N. ma v súvislosti s touto kauzou obviňuje za nesprávne rozhodovanie. Súpisné čísla boli týmto domom pridelené oveľa skôr, ako som sa stal primátorom, o čom svedčí aj jej zmarený pokus o podanie žaloby na mňa/mesto. Ako som sa už vyjadril pre iné noviny, som spokojný s rozsudkom prvostupňového súdu.", je klamlivé, difamačné a objektívne spôsobilé ohroziť dobré meno žalobkyne a jej vážnosť v spoločnosti, pretože o žiadnom tvrdení žalobkyne nebolo doteraz preukázané, že ho na adresu Y. O. vyriekla, a že bolo zároveň nepravdivé. Klamlivé je toto tvrdenie aj v tom, že žalobkyňa obviňuje Y. O.Č. za nesprávne rozhodovanie, a že zo strany žalobkyne bol zmarený pokus o podanie žaloby na Y. O. resp. mesto. V osobitnom rámečku uvedeného článku je žalovaným 1/ zverejnené tvrdené znenie rozsudku, ktoré nie je v súlade so znením samotného rozsudku vydaného súdom. Po vyjdení uvedeného čísla bola žalobkyňa na verejnosti (najmä od klientov správcovskej spoločnosti EKA s.r.o., ktorej je spolumajiteľkou a konateľkou) a aj v kruhu svojich príbuzných a známych konfrontovaná s otázkami týkajúcimi sa tohto sporu, pričom zo strany príbuzných a známych jej boli sprostredkované aj negatívne ohlasy verejnosti a posmešky od jej neprajníkov týkajúce sa jej osoby typu: "má čo si zaslúžila" a pod. Vzhľadom na spôsob akým žalovaný 1/ rozšíril poškodzujúce informácie o žalobkyni a na dôvody, prečo tak urobil a s ohľadom

na rozsah zásahu, domáha sa žalobkyňa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Keďže zverejnením poškodzujúcej informácie v týždenníku distribuovanom cielene v širokom okolí bydliska žalobkyne došlo k značnej miere k zníženiu dôstojnosti jej osoby a jej vážnosti v spoločnosti, požaduje žalobkyňa od žalovaného 1/ nemajetkovú ujmu vo výške 5 000,- eur.

V rovnakej výške sa žalobkyňa domáhala náhrady nemajetkovej ujmy aj od žalovaného 2/. Nárok voči nemu zdôvodnila tým, že žalovaný 2/ je pôvodcom inkriminovaného článku a tento bol inzerciou v rámci predvolebnej kampane, ktorú si u žalovaného 1/ objednal žalovaný 2/. Značný podiel zodpovednosti za rozšírenie informácií publikovaných vydavateľom mal práve žalovaný 2/, ktorý tak konal z vlastnej iniciatívy, a to za účelom ovplyvniť verejnú mienku o svojej osobe a zároveň v negatívnom svetle poukázať na osobu žalobkyne. Zo strany žalovaného 2/ došlo k hrubému zneužitiu dôvery verejnosti k novinárskej práci o to viac, že verejnosti boli na jeho podnet podsúvané ním v rozpore so skutočnosťou upravené a skreslené informácie týkajúce sa prebiehajúceho súdneho konania, a to v takej intenzite, ktorá zasahuje nielen do práv žalobkyne, ale aj do nezávislosti súdnictva. Vzhľadom na spôsob akým žalovaný 2/ vytvoril a zabezpečil rozšírenie poškodzujúcich informácií o osobe žalobkyne, vzhľadom na dôvody prečo tak urobil (skrytá propagácia jeho osoby kandidáta na post primátora), s ohľadom na uvedené skutočnosti a rozsah zásahu do osobnostných práv žalobkyne, sa žalobkyňa domáha náhrady nemajetkovej ujmy od žalovaného 2/.

Žalovaný 1/ sa k žalobe písomne vyjadril a žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že predmetný článok bol inzerciou - komerčnou informáciou bez redakčnej úpravy, ktorú si u neho objednal žalovaný 2/. S poukazom na ustanovenie § 5 ods. 3 zákona č. 167/2008 Z. z. (ďalej aj len tlačový zákon) tak žalovaný 1/ nie je v tomto spore pasívne legitimovaný. Ako žalobkyňa sama uvádza vo svojej žalobe, žalobkyňa žije a podniká v meste Bánovce nad Bebravou. V rozhodujúcom období sa žalobkyňa občiansky aktivizovala a vykonávala funkciu predsedníčky záujmového združenia nájomníkov bývalých tatrováckych bytov, ktoré realizovalo rôzne občianske aktivity za účelom dosiahnutia prevodu tzv. "tatrováckych bytov" do vlastníctva Slovenskej republiky a následne do vlastníctva vtedajších nájomníkov. Žalobkyňa aktívne viedla činnosť tohto záujmového združenia, ktorého činnosť bola sledovaná verejnosťou, najmä z dôvodu, že situácia okolo bývalých tatrováckych bytov vzbudzovala veľký záujem celej spoločnosti Slovenskej republiky. S prihliadnutím na judikatúru je nesporné, že žalobkyňa, ktorej sa dotýkal aj napadnutý článok publikovaný v BIN, je potrebné považovať za osobu verejne činnú. A to z dôvodu, že sa aktívne podieľala na činnosti už spomenutého záujmového združenia nájomníkov bývalých tatrováckych bytov, v niektorých prípadoch jeho činnosť sama iniciovala, prípad tatrováckych bytov bol spoločnosťou sledovaný, médiami vysielaný a v televízii TA3 bola dokonca odvysielaná reportáž, ktorej súčasťou boli aj vyjadrenia žalobkyne, ktoré boli aj predmetom súdneho konania v právnej veci navrhovateľa N.. Y. O. proti odporkyni N.. Q. N. o ochranu osobnosti pod sp. zn. 5C/3/2010. Žalobkyňa si mala byť vedomá, že ak sa bude aktívne na poste predsedníčky záujmového združenia nájomníkov bývalých tatrováckych bytov angažovať na riešení vtedajšej situácie, bude jej konanie podliehať väčšiemu záujmu zo strany spoločnosti a z toho prirodzene vyplývajúcej väčšej kontrole. Žalobkyňa nevyužila ani jedno z práv, ktoré jej prináležia podľa tlačového zákona. V dôsledku jej nečinnosti tieto práva zanikli. Len ťažko možno predpokladať, že práva žalobkyne boli porušené v takom rozsahu ako uvádza v žalobe, keďže nevyužila ani jeden prostriedok ochrany práv, ktoré jej právny poriadok priznával. Žalobkyňa podala žalobu po viac ako 1,5 roku od vydania predmetného článku a domáha sa len zaplata peňažnej sumy ako náhrady nemajetkovej ujmy a nepožaduje žiadne morálne zadosťučinenie. Žalobkyňa doposiaľ nepredložila ani jeden hodnoverný dôkaz, ktorým by preukázala ujmu na svojich právach. Podľa žalovaného 1/ je konanie žalobkyne účelové a nedôvodné. Žalobkyňa v žalobe uvádza, že jednotlivé skutkové tvrdenia v predmetnom článku sú nepravdivé, resp. zavádzajúce. Takéto tvrdenia považuje žalovaný 1/ za zavádzajúce a nepravdivé zo strany žalobkyne.

Žalovaný 2/ sa k žalobe písomne vyjadril a žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že je pravdou, že zverejnenie inkriminovaného článku si u žalovaného 1/ objednal a žalovaný 1/ článok zverejnil ako platenú inzerciu. Článok však neobsahuje nepravdivé a zavádzajúce informácie. Informácie o tom, že žalovaný 2/ podal voči žalobkyne žalobu na ochranu osobnosti za šírenie nepravdivých výrokov o jeho osobe, že tieto výroky boli predmetom posudzovania nároku žalovaného 2/ na náhradu nemajetkovej ujmy voči žalobkyne v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou, a že súd rozhodol v prospech žalovaného 2/ rozsudkom, ktorý je v článku citovaný, možno preukázať spisovým materiálom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5C/3/2010. Aj keď v čase zverejnenia článku nebol rozsudok právoplatný, článok neobsahuje klamlivý údaj o tom, že právoplatnosť nadobudol,

príčom tento článok treba posudzovať z hľadiska daného dňa a nie neskoršieho vývoja. Žalobkyňa sa domáha ochrany osobnosti aj v konaní vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 5C/158/2011, a to náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú mala utpieť zverejnením podobného článku v inom periodiku, no nepredložila jediný relevantný dôkaz o tom, že zverejnením článku bola znížená jej vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti. To, že žalobu podala žalobkyňa takmer po 1 a pol roku od zverejnenia článku v týždenníku BIN, spochybňuje, že zverejnením tohto článku utrpela nejakú ujmu. Pokiaľ by bolo zverejnením článku zasiahnuté do osobnostných práv žalobkyne tak, ako to popisuje v podanej žalobe, zrejme by návrhom podaným v predmetnom konaní nežiadala len finančné, ale aj morálne zadosťučinenie.

Súd nariadil pojednávanie, na ktorom vypočul právnych zástupcov účastníkov, vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov Q. K. a L. N. a oboznámením listinných dôkazov, a to najmä článku týždenníka BIN č. 15, ročník VII, zo dňa 01.11.2010, zoznamu periodickej tlače, predžalobnej výzvy žalobkyne, Rozsudku Okresného súdu nad Bebravou č. k. 5C/3/2010-112, faktúry, príjmového pokladničného dokladu a spisu Okresného súdu nad Bebravou sp. zn. 5C/3/2010.

Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že je presvedčená, že hrubým spôsobom bolo zasiahnuté do jej osobnostných práv, bola poškodená jej dobrá povesť a dobré meno. Dotknutý článok jej spôsobil veľké problémy na pracovisku, v okruhu známych ako aj zdravotné problémy. Žalovanému 1/ chýbala pri uverejňovaní článku odborná spôsobilosť, keď ho mal posúdiť podľa obsahu, či ho zverejniť a či má žalobkyňa v rámci plurality dostať automaticky právo vyjadriť sa. Schovávať sa za platenú inzerciu považuje za účelové, pretože článok nespĺňa náležitosti inzercie a ani reklamy. K časovému aspektu podania žaloby uviedla, že bola dostatočne bdelá a ostražitá a bránila sa v rámci svojich možností, nakoľko v rovnakom čase vyšli v Bánovskej televízii, v periodikách Europrofit a BIN útoky zo strany žalovaného 2/ na jej osobu. Požiadala Bánovskú televíziu o vyjadrenie sa, prišli s ňou nakrútiť rozhovor, ktorý však zakázal odvysielat' vtedajší primátor mesta. Podala sťažnosť na Radu pre vysielanie a retransmisii, bola úspešná a mesto dostalo napomenutie. Pokiaľ ide o článok v Europrofite, tak občan Bánoviec sa domáhal uverejnenia reakcie žalobkyne, prečo nedostala priestor, na čo dostal odpoveď, že p. O. si za svoje uverejnenie zaplatil a môžu uverejniť vyjadrenie žalobkyne za cenu podľa platného cenníka. Na základe toho považovala za už nepodstatné domáhať sa toho istého aj v novinách BIN. To, že bolo dané embargo na jej vyjadrenia, považuje za jej úmyselné poškodenie. Žalovaný 2/ mal v tomto meste neobmedzenú moc, silné postavenie, ktoré nadobudol počas 16-tich rokov výkonu funkcie primátora a dokázal ovplyvniť a zničiť čokoľvek a kohokoľvek a žalobkyňa je toho dôkazom. K vyjadreniu žalovaného 1/ uviedla, že ide o hrubý omyl, nakoľko združenie nájomníkov tatrovákych bytov nebolo registrovaným občianskym združením, v roku 2010 bolo už zaniknuté a žalobkyňa nebola v žiadnych verejných funkciách, a preto nevidí dôvod, prečo by spor dvoch fyzických osôb O. - N. mal byť mediálne sledovaný. V rokoch 2003 - 2008 neprejavili miestne médiá záujem, keď žalobkyňa ako predsedníčka združenia bojovala za práva ľudí a ani keď vyhrali súdny spor, nedali jej priestor na informovanie bánovskej verejnosti. BIN sú regionálne noviny a tým sa negatívne informácie o jej osobe dostali medzi veľké množstvo ľudí ako o "babe na trhu, ktorá ohovára bývalého primátora a splnomocnenca vlády". Žalobkyňa nepovažuje článok za inzerciu, ale za zneužitie jej mena a úspechu v kauze tatrovákych bytov v predvolebnej kampani. Žalovaný 1/ uvádza, že ide o zjednodušené podanie informácií. Podľa žalobkyne však ide o informácie klamlivé, zavádzajúce a skreslené. Podľa žalovaného 2/ nezáleží na ničom. Hlavne, že žalobkyňa bola krivo obvinená, a že bol zverejnený bezpredmetný prvostupňový rozsudok. V článku je uvedených veľa nepravdivých údajov, neuvádza sa v ňom, že rozsudok je neprávoplatný, nepravdivé je tvrdenie, že žalobkyňa bude musieť svoje stanovisko prehodnotiť a ospravedlniť sa za nepravdivé tvrdenia. Jediná veta, ktorú vo vysielaní uviedla bolo, že neboli potrestaní, naopak požívajú priazeň najvyšších predstaviteľov nášho štátu. Nič viac. Žalovaný 2/ klamal, že ho žalobkyňa obviňuje za nesprávne rozhodovanie, pretože článok a rozsudok sa netýkajú 16-tich rokov jeho výkonu funkcie primátora. Aj informáciu v článku o tom, že súpisné čísla boli pridelené predtým, než sa stal primátorom, považuje žalobkyňa za nepravdivú. Nepravdivé je ďalej to, že to bol jej zámerný pokus o podanie žaloby, no nikdy nepodala žalobu na žalovaného 2/, alebo na mesto. Považuje to za klamanie verejnosti z dôvodu, aby sa niekto na základe úspechu druhej osoby opeknel. Ľudia si v hlúčkoch rozprávali o žalobkyne a O. a zabudli aj na to, kto tie byty vybavil. Žalovaný 2/ z pozície moci a vplyvu sa snaží o diskrimináciu osoby žalobkyne. Zverejnenie článku malo samozrejme bezprostredný vplyv. Žalobkyňa nemá širokú rodinu, má len syna, na ktorého výchove jej nesmierne záleží, a ktorý bol vystavený posmeškom kamarátov, spolužiakov, ale aj iných osôb, ktoré hanlivo rozprávali o jej osobe. Známi žalobkyne jej volali, že čo to má znamenať, že združenie zaniklo a či ona podniká nejaké

kroky ohľadne sporu voči žalovanému 2/. V čase tejto "poľovačky" na žalobkyňu si jej neprajníci okolo seba zhromažďovali ľudí a podnecovali nespokojnosť s ňou a jej spoločnosťou ako správcom bytov, čo malo za následok výpovede zmlúv o správe a tým aj zníženie jej príjmov. Malo to negatívny vplyv na jej zdravie, keď stres spôsobuje 90 % všetkých chorôb a v súčasnosti je žalobkyňa po závažnej operácii v Národnom onkologickom ústave. Jedna z najbližších priateľiek žalobkyne, ktorá vystupovala ako svedkyňa v takomto spore s Europrofitom, požiadala žalobkyňu, aby ju nezaťahovala do týchto záležitostí, aj keď žalobkyňu chápe a pozná jej situáciu. Ich vzťahy ochladli. Negatívny pohľad na osobu žalobkyne pretrváva a tento podnecujú aj rodinní príslušníci, resp. bývalí rodinní príslušníci žalovaného 2/. Tatrovácke byty zasiahli širokú verejnosť v Bánovciach, na ktorých si p. O. vylomil zuby a odvtedy nie je primátorom a žalobkyňa má za to, že z týchto dôvodov srší z neho pomsta a nenávisť k jej osobe. Svojím konaním "obrala" žalobkyňa o majetok veľkej finančnej hodnoty p. T., u ktorého je momentálne p. O. zamestnaný.

Žalovaný 1/ na pojednávaní uviedol, že v tom čase, keď vychádzali BIN, nedisponoval žiadnym redaktorom a v novinách bola len inzercia a nevychádzali články, ktoré by komentovali dianie v meste. Nebol povinný tieto články čítať. Žalobkyňa uviedla, že oslovila Bánovskú televíziu, Europrofit a vysvetlia, prečo neoslovila jeho, no nemôže ho hádzať s nimi do jedného vreca. V minulosti už takéto veci riešili a pokiaľ dotknutá strana požiadala o priestor na vyjadrenie, tak tento poskytol, aj keď dotknutá strana to nevyužila. Potom, čo sa žalovaný 1/ dozvedel o tomto spore, oslovil asi v septembri 2012 žalobkyňu a chcel ju požiadať o rozhovor pre BIN, čo odmietla a uviedla, že nevie, či je to vhodné a spýtala sa žalovaného 1/, či sa s ňou chce mimosúdne vyrovnáť. Toto odmietol, pretože sa nemá kvôli čomu mimosúdne vyrovnávať. Nie je pravdou, že v rokoch 2003 - 2008 nedostávala priestor. V roku 2006, keď kandidovala za primátorku, poskytol jej žalovaný 1/ priestor, a to aj neplatený. Komerčný odmietla a žalovaný 1/ jej dal neplatený priestor v prípade, že by chcela reagovať na reakcie voči jej osobe. V čase zverejnenia článku bol náklad novín 7 500 ks a boli distribuované v meste a v prímestských oblastiach. Noviny boli vkladané do schránok. V uvedenom čísle boli všetko platené články a v tom čase žalovaný 1/ neskúmal, či ide o kampaň. Prišiel klient, mal požiadavku na zverejnenie článku, povedali mu cenu, dodal všetky podklady, tieto žalovaný 1/ nespracovával, len ich na dohodnutej ploche zverejnil. Predal v podstate len plochu.

Žalovaný 2/ na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o to, čo ho viedlo k zverejneniu uvedeného článku, tak to bola jeho prirodzená reakcia na reportáž v TA3, kde bol osočovaný. Keď niečo vyšlo celoplošne v TA3, považoval za prirodzené reagovať na to v médiách a bolo to v danom čase preto, že to bola aktuálna informácia a krátko predtým bol vyhlásený rozsudok. Pokiaľ by to bolo vyhlásené v inom čase, tak by to zverejnil v tom čase. Bol presvedčený, že nezasiahne do nikoho práv, pretože zverejnil len to, čo bolo vynesené a nič nepridával. Článok mu pripravila redaktorka a žalovaný 2/ sa s ním stotožnil. Bol to jeho komentár, ktorý považuje za pravdivý. Redaktorku poznal, robila v týchto veciach a mal ju najatú v rámci volebnej kampane. V tom čase nebol primátorom, ani splnomocnencom vlády a je pravdou, že kandidoval na primátora a využíval médiá na kampaň a aj na takúto informáciu. Žalovaný 2/ však článok nepovažuje za súčasť svojej volebnej kampane. Po zverejnení článku mal ako kandidát míting v Mestskom kultúrnom stredisku na sídlisku Sever v Bánovciach nad Bebravou, na ktorom sa zúčastnila aj p. N. a vystúpila a dala mu otázku, či nechce zväziť stiahnutie kandidatúry, lebo ľudia ho nemajú radi. O článku nebola ani zmienka. Zo strany žalobkyne považuje žalovaný 2/ jej konanie za zavádzanie ľudí aj súdu. Nie je zamestnancom p. T., pracuje v spoločnosti KORD Slovakia, kde je jeho nadriadeným generálny riaditeľ. Ani v čase zverejnenia článku u p. T.É. a ani v KORDe Slovakia nepracoval.

Svedok L. N., syn žalobkyne, na pojednávaní uviedol, že celý problém vznikol, keď vyšiel článok v novinách BIN, ktorý veľmi účelovo popísal rozsudok tohto súdu, ktorý dal za pravdu p. O. a pre bežného čitateľa, koho svedok pozná, to vytvorilo atmosféru, že p. O. mal pravdu, keď vyhral a p. N. je povinná sa mu ospravedlniť. Mame to spôsobilo veľkú psychickú traumu, keď veľkú časť života bezodplatne venovala kauze tatrováckych bytov, v rámci ktorej ľudia získali veľké majetky a miesto vďaka bola vláčená po súdoch p. O.. V tom čase mal svedok 22 rokov, boli sami dvaja a znášali to rovnako. Študoval v Bratislave, mama nemala muža, priateľa, ťažko to sama niesla a odrazilo sa to na jej zdravotnom stave. Mesto je malé, všetci sa poznajú, každý o každom všetko vie a jeho kamaráti mali uštipačné poznámky. Rodinná známa, ktorá v minulom spore svedčila, im povedala, aby ju do toho nezaťahovali, že chce mať pokoj. Prispelo to k ich zášti k článku a k spôsobu akým bol vytvorený, poznačilo ich to psychicky a aj spoločensky, pretože každý v tomto meste ich mal neoprávnene za klamárov. Kamaráti sa svedka pýtali, čo mama s tým O., nevydalo, asi mal pravdu. Svedok býval v Bratislave so štyrmi Bánovčanmi, ktorí ho

podpichovali a pri nejakej debata o vreckovom mali poznámky, že mama má nakradnuté, tak nech si to svedok kúpi. Bolo to v období po zverejnení článku. Konkrétne mená nie je potrebné uvádzať, bola to široká verejnosť, kamaráti z mesta vo veku svedka. V tom čase bola predvolebná kampaň a názor svedka je ten, že bol článok zverejnený v rámci predvolebnej kampane, ktorá bola založená na skákaní po jeho mame a prihrievaním si vlastnej polievočky. Päť rokov niečo tvrdila mama a O., resp. mesto tvrdili opak a ten článok mohol navodiť dojem, že O.Č. mal pravdu. Hneď ako bol rozsudok vyhlásený, robil sa pred súdom rozhovor a fotografie. Vzhľadom k tomu, že v tom vydaní BIN bolo viacero článkov viacerých kandidátov, svedok vnímal článok ako predvolebnú kampaň, ktorú si objednal p. O.. Vnímal to ako veľmi čudnú predvolebnú kampaň, pretože iní kandidáti písali o svojej práci a svojich osobách a v tomto prípade bol na pol strany výrok rozsudku súdu a na pol strany popis situácie s komentárom p. O.. Svedok to vnímal ako neférovú predvolebnú kampaň. Svedok so žalobkyňou boli smutní, rozmyšľali, riešili príspevky v iných médiách, podali sťažnosť na Radu pre retransmisiiu na mesto, resp. Bánovskú televíziu, ktorej bolo uložené napomenutie. Nemali síl, snažili sa to prehrýzť, boli zavretí doma. No po nadobudnutí síl a poznámkach ľudí sa rozhodli riešiť aj túto vec právnou cestou. Keď niekto niekde v masmédiách niečo číta, tak tomu verí viac ako tomu, keď sa snažíte niečo vysvetliť. Svedok sa s tým stretáva stále a bude sa s tým stretávať a musí sa s tým naučiť žiť a už nemá ani záujem vysvetľovať o čom to bolo, keď je to nevysvetliteľné, pretože druhá strana nechce počuť jeho vysvetlenie. Keď sa aj s niekým rozpráva, v duchu vie, že si myslí, že N. je zlá. Tento článok zmenil názor x - y ľudí na jeho mamu, no žiaden článok by nezmenil názor svedka na mamu. V čase keď článok vyšiel, boli tie noviny na stole v bare Penelopa a tam musel svedok vysvetľovať, prečo ten spor bol, čo je to právoplatnosť rozhodnutia a uvedené reakcie kamarátov z Bánoviec, s ktorými býval v Bratislave, boli na základe najmä tohto článku, pretože poznali už predchádzajúci spor, boli spolu na strednej škole, ich rodičia žijú tu v Bánovciach a oni si názory vytvárajú doma s rodičmi. Reakcia kamarátov svedka, že jeho mama si už dosť nakradla, súvisí s tou časťou článku, že mama sa bude musieť ospravedlniť O., pričom to treba chápať v širších súvislostiach a ľudia to vnímali tak a aj svedok to vnímal, že v minulosti sa pojednávalo o stovkách bytov, ktoré niekto ukradol, mama o ne bojovala, štát vyhral a za pár eur ich dal ľuďom. Potom vyšiel článok, že mama sa má ospravedlniť a p. O. vyhral nejaký súd a v týchto súvislostiach už je jedno aký. Pán O. bol vnímaný ako mesto a mesto v tom spore až do poslednej chvíle vystupovalo proti ľuďom. Svedok za nepravdivý považuje výrok, že N. sa musí ospravedlniť a to v nadväznosti na to, že rozsudok nebol právoplatný. Do jej práv zasiahol celý článok svojou povahou, konštrukciou, každým jedným slovom, aj tými, ktoré v ňom absentovali o právoplatnosti. Svedok bol niekoľko krát svedkom, ako sa cudzí ľudia negatívne vyjadrovali o žalobkyňi. Najvypuklejším prípadom bol ten, keď v spomínanom bare brigádne pracoval ako čašník, bola tam pani, ktorú nepoznal a táto navrhovateľku označovala vulgarizmami a vyjadrovala sa, že navrhovateľka celý čas klamala a nabaľovala sa a teraz všetcividia, že O. mal pravdu a musí sa ospravedlniť. Svedok sa nenápadne zamiešal do debaty a keď sa tá pani dozvedela kto je, zahanbila sa a odišla.

Svedok Q. K. na pojednávaní uviedol, že s navrhovateľkou sa spoznali, keď sa zakladalo združenie občanov za tatrovacke byty a p. O. je bývalý primátor. Vie, že konanie sa týka článku, ktorý sa nachádza aj v spise na č. I. 4. Keď si to prečítal trošku zainteresovaný človek, musel tým byť traumatizovaný, pretože to bola sama klebeta a lož a nečuduje sa, že to pocítila aj p. N.. Odniesla si to, zle to znášala, ľudia mali "blbé" reči, pomaly chodila po kanáloch, no štvancia. Bojovala za občanov ohľadne bytov a určitým ľuďom sa to nemohlo páčiť. Traumatizujúcich situácií tak mala okolo seba bárskoľko a užívala si ich naplno. Po zverejnení článku ľudia boli rozčarovaní. Pani N. urobila pre nich dobre, mesto neurobilo nič. Teraz už asi aj zabudli aj na to, že im urobila dobre. Predtým ľudia vnímali žalobkyňu veľmi dobre, pomáhala im, a preto ich aj štvalo to, ako niekto o nej môže niečo také rozprávať. Niektorí sa jej potom otočili chrbtom a u niektorých sa zmenili nálady, keď dostali byty a boli zahojení. Na konkrétnych ľuďoch si svedok nespomenul, niektorých pozná len z videnia a je to už aj dosť dlhá doba. Na otázku, či to bolo zapríčinené len týmto článkom, svedok uviedol, že bolo toho vyše a bolo to aj týmto článkom. Po zverejnení článku vysvetľoval ľuďom nie raz o čo ide. Chodí na námestie, kde sa stretávajú s ďalšími dôchodcami, rozprávali sa o tom a pár krát vystúpil na obhajobu žalobkyne, no niektorých ani vysvetľovanie nezaujíma. Článok by názor svedka na žalobkyňu zmenil ťažko, keď spolu pracovali v tej bytovej komisii a bol vo veci zainteresovaný. Na otázku, čo v článku považuje svedok za lož, svedok uviedol, že: "Takmer všetko, všetky tie vzťahy, nakoniec súd dosvedčil, že sme mali pravdu a vyhrali sme."

Z vykonaných dôkazov zistil súd tento skutkový stav:

Dňa 08.01.2010 podal žalovaný 2/ voči žalobkyni žalobu, ktorou sa domáhal ochrany osobnosti. Konkrétne žiadal súd zaviazať žalobkyňu, aby sa mu ospravedlnila za verejne vyjadrené nepravdivé tvrdenia o jeho osobe a na svoje náklady v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zabezpečila, aby bolo v televízií TA3 v čase pred hlavným spravodajstvom odvysielané požadované ospravedlnenie. Ďalej sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- eur. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod spisovou značkou 5C/3/2010 a vo veci bolo dňa 21.10.2010 rozhodnuté rozsudkom č. k. 5C/3/2010-112. Výrok rozsudku bol nasledovný: "Žalovaná je povinná ospravedlniť sa žalobcovi za verejne vyjadrené nepravdivé tvrdenia o jeho osobe a na svoje náklady v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zabezpečiť, aby bolo v televízií TA3 v čase pred hlavným spravodajstvom odvysielané nasledujúce ospravedlnenie: "Ja, N.. Q. N. sa týmto verejne ospravedlňujem bývalému primátorovi Mesta Bánovce nad Bebravou a súčasnému splnomocnencovi vlády SR pre územnú samosprávu N.. Y. O. za nepravdivé tvrdenia, ktoré som uviedla na jeho adresu v rozhovore poskytnutom pre televíziu TA3 dňa 04.11.2009 v súvislosti s kauzou tzv. tatrováckych bytov." Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy za neoprávnený zásah do osobnosti žalobcu vo výške 3 000,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietam. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 910,40 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku." Žalovanou bola žalobkyňa v tomto konaní a voči uvedenému rozsudku podala odvolanie. Rozsudok bol vo vyhovujúcej časti a v časti o náhrade trov konania zrušený uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/21/2011-147 zo dňa 26.10.2011 a vec bola v tejto časti vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dňa 05.01.2012 zobral žalovaný 2/ žalobu späť a uvedené konanie bolo zastavené. Uznesenie o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť dňa 11.06.2012.

Žalovaný 1/ bol od 01.08.2009, a to aj dňa 01.11.2010, vydavateľom týždenníka BIN - Bánovské informačné noviny. Šlo o inzertné, reklamné noviny. V čísle 15, ročník VII, vydanom dňa 01.11.2010, bol zverejnený článok s názvom "Neboli potrestaní, ba naopak, požívajú priazeň najvyšších predstaviteľov nášho štátu." s podtitulom "Za šírenie nepravdy verejné ospravedlnenie". Na pravej strane článku je fotografia žalovaného 2/, vedľa nej a pod ňou je nasledovný text:

"Predsedníčka občianskeho združenia dnes obvinila z celej kauzy bývalého primátora a vtedajšie vedenie mesta, ktoré vraj umožnilo pochybný prevod týchto nehnuteľností na firmu T., a nevyviedla ani vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti." Aj táto veta, ktorá odznela v reportáži televízie TA3 po "odklepnutí" súdom posledných 13 tatrováckych bytov súčasným nájomníkom, viedla k podaniu žaloby N.. Y. O. na predsedníčku združenia nájomníkov N.. Q. N.. Redaktorka televízie TA3 sa totiž pri natáčaní reportáže (zo 4. novembra 2009) odvolala na odporkyňu nasledovne: "Predsedníčka občianskeho združenia ale tvrdí, že celá záležitosť ešte nekončí, podľa nej za podozrivým predajom stále vtedajšie vedenie mesta na čele s bývalým primátorom Y. O., ktorý je dnes splnomocnencom vlády, a tak nie je vylúčené, že podajú opäť trestné oznámenie." Tieto silné vyjadrenia autorky príspevku, po vyhranom súdnom spore, na Y. O. zapôsobili dosť silne, a preto sa rozhodol podať žalobu na ochranu osobnosti, v ktorej od Q. N. žiada verejné ospravedlnenie (ako sa uvádza v rozsudku). Navrhovateľ sa pokúsil aj o zmiernenie, pred súdnym pojednávaním, na čo odporkyňa reagovala negatívne: "Kategoricky návrh odmietam a ospravedlniť sa nemienim!" Po poslednom stretnutí oboch zainteresovaných strán na súde bude musieť odporkyňa svoje stanovisko prehodnotiť, keďže súd rozhodol v prospech žalobcu Y. O.. Spýtali sme sa na jeho stanovisko k tomuto sporu a nepravdivým vyjadreniam prezentovaným Q. N. na jeho adresu: "Nepochybne na jednej strane som rád, že súdny spor o tatrovácke byty skončil v prospech ich nájomníkov, a tým sa ukončil ich niekoľkoročný boj. Zároveň ma však mrzí, že pani Q. N. ma v súvislosti s touto kauzou obviňuje za nesprávne rozhodovanie. Súpisné čísla boli týmto domom pridelené oveľa skôr, ako som sa stal primátorom, o čom svedčí aj jej zmarený pokus o podanie žaloby na mňa / mesto. Ako som sa už vyjadril pre iné noviny, som spokojný s rozsudkom prvostupňového súdu." Pod článkom je značka "-km-".

Pod týmto textom je v rámečku pod nadpisom "Rozsudok" uvedený text: "Žalovaná je povinná ospravedlniť sa žalobcovi za verejne vyjadrené nepravdivé tvrdenia o jeho osobe a na svoje náklady v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zabezpečiť, aby bolo v televízií TA3 v čase pred hlavným spravodajstvom odvysielané nasledujúce ospravedlnenie: "Ja, N.. Q. N. sa týmto verejne ospravedlňujem bývalému primátorovi Mesta Bánovce nad Bebravou a splnomocnencovi vlády SR pre územnú samosprávu N.. Y. O. za nepravdivé tvrdenia, ktoré som uviedla na jeho adresu v rozhovore poskytnutom pre televíziu TA3 dňa 04.11.2009 v súvislosti s kauzou tzv. tatrováckych bytov." Okrem

toho je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy a uhradiť súdne trovy v sume, ako bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku do troch dní od jeho právoplatnosti. "

Uvedený článok si ako inzerciu u žalovaného 1/ objednal žalovaný 2/ a za inzerciu žalovanému 1/ zaplatil. Bolo to v čase predvolebnej kampane pred voľbami do orgánov samosprávy obcí, v ktorých žalovaný 2/ kandidoval na funkciu primátora Mesta Bánovce nad Bebravou.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 2 ods. 6 zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (tlačový zákon) inzercia na účely tohto zákona je oznámenie uverejnené v periodickej tlači za odplatu alebo inú protihodnotu. Inzerciou je aj reklama podľa osobitného predpisu zverejnená v periodickej tlači bezodplatne.

Podľa § 5 ods. 3 Tlačového zákona vydavateľ periodickej tlače nezodpovedá za pravdivosť informácie zverejnenej v oprave, odpovedi, dodatočnom oznámení, inzercii a za klamlivú reklamu alebo porovnávaciu reklamu; to sa nevzťahuje na inzerciu, ktorou vydavateľ periodickej tlače propaguje svoju osobu, aktivity, služby alebo produkty.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. Žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala ochrany osobnosti, konkrétne náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch za podľa nej nepravdivé, poškodzujúce a zavádzajúce tvrdenia týkajúce sa jej osoby, ktoré boli zverejnené v týždenníku vydávanom žalovaným 1/. Osoba, ktorej bolo zasiahnuté do osobnostných práv neoprávneným spôsobom, má okrem iného právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za podmienky, že zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka by sa nezdalo za postačujúce najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Tento právny prostriedok ochrany osobnosti možno uplatniť žalobou voči tomu, kto za neoprávnený zásah do osobnostných práv zodpovedá, t. j. voči osobe, ktorej zodpovednosť vyplýva z hmotného práva. V prejednávanej veci mal súd za nesporne preukázané, že zverejnený článok, ktorý mal podľa tvrdení žalobkyne zasiahnuť do jej osobnostných práv, bol oznámením uverejneným v tlači za odplatu, t. j. inzerciou. Za pravdivosť informácií zverejnených v uvedenom článku žalovaný 1/ v zmysle § 5 ods. 3 Tlačového zákona nezodpovedá, keďže šlo o inzerciu. Uvedené zákonné ustanovenie tak vylučuje akúkoľvek zodpovednosť vydavateľa periodickej tlače, a to aj zodpovednosť z titulu zásahov do osobnostných práv. Keďže uvedený zverejnený článok bol inzerciou, žalovaný 1/ nenesie zodpovednosť za pravdivosť informácií v ňom obsiahnutých, a preto nie je vo veci pasívne vecne legitimovaný a žalobkyňa sa od neho nemôže domáhať náhrady nemajetkovej ujmy za neoprávnený zásah do jej osobnosti v dôsledku nepravdivých, zavádzajúcich a pravdu skresľujúcich informácií obsiahnutých v uvedenom článku, ktorý bol inzerciou. Podľa citovaného zákonného ustanovenia inzerciou na účely tlačového zákona je oznámenie uverejnené v periodickej tlači za odplatu alebo za inú protihodnotu. Inzerciou je aj reklama podľa osobitného predpisu zverejnená v periodickej tlači bezodplatne. Polemika žalobkyne o tom, či v danej veci sporný článok možno považovať za inzerciu alebo nie, je právne bezvýznamná, nakoľko tento pojem je jasne a presne definovaný zákonom. Vo vzťahu k žalovanému 1/ je rozhodujúce, či sporný článok, uverejnený v inzertných novinách vydávaných žalovaným 1/, spĺňa znaky inzercie uvedené v § 2 ods. 6 tlačového zákona. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že sporný článok pojmové znaky inzercie uvedené v citovanom zákonnom ustanovení napĺňa. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sporný článok uverejnený v týždenníku BIN, vydávanom žalovaným

1/, bol zverejnený ako platená inzercia objednaná žalovaným 2/, a to za odplatu. Táto skutočnosť bola preukázaná výpoveďami žalovaných v spojení s faktúrou a príjmovým dokladom o jej úhrade a napokon ju nerozporovala ani žalobkyňa. Z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovaného 1/ tak súd považoval žalobu voči žalovanému 1/ za nedôvodnú. Právnu argumentáciu žalobkyne ohľadne prípadného porušenia zákona o reklame, resp. volebného zákonodarstva, vyhodnotil súd ako právne bezvýznamnú. Pokiaľ by aj uvedeným článkom došlo k porušeniu týchto právnych predpisov, malo by to význam iba z hľadiska správneho práva (napr. uloženie sankcií príslušným orgánom dozoru), no nie z hľadiska občianskoprávneho sporu a zodpovednosti vydavateľa týždenníka BIN vo vzťahu k žalobkyňi.

V konaní sa však na podklade uvedeného článku domáhala žalobkyňa ochrany osobnosti aj voči žalovanému 2/, ktorý uvedený článok pripravil a na základe jeho objednávky ho žalovaný 1/ zverejnil. Žalovaný 2/ tak bol v spore pasívne legitimovaný a ako autor článku zodpovedný za jeho obsah a prípadné neoprávnené zásahy, ktoré by jeho obsahom boli spôsobené. Súd sa preto zaoberal aj okolnosťami a časom zverejnenia článku a tým, či v uvedenom článku uvedené informácie boli pravdivé, a či boli neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobkyne a či boli spôsobilé prívodiť ujmu v osobnostnej sfére žalobkyne takého rozsahu, že by nebolo postačujúce morálne zadostučinenie. Po preskúmaní článku a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že ani po vecnej stránke nie je žaloba dôvodná z dôvodov uvedených nižšie, pričom tieto platia rovnako vo vzťahu k obom žalovaným, hoc súd by sa nimi nemusel zaoberať vo vzťahu k žalovanému 1/.

Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, že zverejneným článkom došlo k neoprávnenému zásahu do jej osobnostných práv a už vôbec v tom, že článkom v týždenníku BIN došlo k zásahu do jej osobnostných práv v takom rozsahu, že bola značne znížená jej dôstojnosť alebo vážnosť v spoločnosti. Zverejnený článok sa týka súdneho konania, ktoré bolo na tunajšom súde vedené pod spis. zn. 5C/3/2010. V tom konaní sa žalovaný 2/ skutočne domáhal voči žalobkyňi ochrany osobnosti za jej vyjadrenia v televízii TA3, ktoré on považoval za nepravdivé a za zásah do jeho osobnostných práv, skutočne v ňom žalobkyňa uviedla vetu, ktorá je v nadpise článku v úvodzovkách a skutočne v tom konaní bol vynesený rozsudok, ktorého podstatná časť je v orámovanej časti článku. Článok sa nedotýka intímnej sféry žalobkyne a nie je v ňom uvedené nič, čo by bolo nepravdivé alebo zavádzajúce. Takýmto nie je ani hodnotiaci úsudok - komentár žalovaného 2/ k uvedenému sporu. Článok popisuje uvedený súdny spor žalobkyne a žalovaného 2/, a to pravdivo v danom čase a z článku je zrejmé, že rozsudok bol prvostupňový, teda nie právoplatný, nie definitívny. Toto vyplýva priamo z komentára žalovaného 2/, konkrétne z poslednej vety článku. Žalobkyňa poukázala v žalobe na jednotlivé časti článku, ku ktorým uviedla že práve tieto mali zasiahnuť do jej osobnostných práv a sú nepravdivé. Takýto postup je však účelový, nemožno ho akceptovať a nemožno posudzovať časť článku (jednu - dve vety) vytrhnutú z kontextu, ale článok ako celok. Žalobkyňa v žalobe dôvodí, že skutkové tvrdenie o tom, že žalobkyňa uviedla pre TA3 vetu: "Predsedníčka občianskeho združenia dnes obvinila z celej kauzy bývalého primátora a vtedajšie vedenie mesta, ktoré vraj umožnilo prevod týchto nehnuteľností na firmu T., a nevytlúčila ani vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti." je nepravdivé a zasahuje do jej osobnostných práv. Táto veta však nie je skutkovým tvrdením žalovaných, ale v uvedenom článku je v úvodzovkách a nasleduje za ňou veta, že táto veta odznela v reportáži TA3. Nejde o tvrdenie ani jedného zo žalovaných, ale uvedená veta v reportáži TA3 skutočne odznela, uviedla ju redaktorka a uviedla ju ako tvrdenie žalobkyne. V tomto konaní nie je podstatné skúmať, či redaktorka televízie vložila uvedené slová do úst žalobkyne alebo ich žalobkyňa skutočne vyriekla a redaktorka ich len reprodukovala. Uvedené slová jednoznačne odzneli, boli redaktorkou prezentované ako vyjadrenie žalobkyne, žalovaného 2/ sa zjavne dotkli, keď aj v dôsledku týchto slov sa v konaní 5C/3/2010 domáhal ochrany osobnosti. Článok v týždenníku BIN o tomto informuje pravdivo.

Žalobkyňa ďalej uvádza, že skutkové tvrdenie "Po poslednom stretnutí oboch zainteresovaných strán na súde bude musieť odporkyňa svoje stanovisko prehodnotiť, keďže súd rozhodol v prospech žalobcu Y. O." je zavádzajúce v tom, že spor bol rozhodnutý na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou a skončil v prospech navrhovateľa Y. O., pretože nie je ďalej uvedené, že ide iba o rozhodnutie prvostupňového súdu, ktoré nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Na základe tejto neúplnej informácie a polopравdy je toto skutkové tvrdenie vo vzťahu k žalobkyňi difamačné a je objektívne spôsobilé ohroziť dobré meno žalobkyne a jej vážnosť v spoločnosti. Takéto tvrdenie žalobkyne nezodpovedá skutočnosti, pretože v článku je jasne uvedené, že rozsudok je prvostupňový. V súvislosti s ďalším obsahom článku nie je možné vyjadrenie "bude musieť svoje stanovisko prehodnotiť" vykladať izolovane tak, že rozsudok je konečný, keď v ďalšom texte je uvedené, že rozsudok je prvostupňový.

Žalobkyňa ďalej namieta komentár žalovaného 2/, no v tejto časti je článok iba hodnotiacim úsudkom žalovaného 2/ k uvedenému súdному sporu a pokiaľ sa žalovaný 2/ vyslovil, že ho mrzí to, že žalobkyňa ho obviňuje za nesprávne rozhodovanie a v tej súvislosti spomína súpisné čísla a žalobu na mesto, tak ani v tomto nie je článok nepravdivý. Vo veci 5C/3/2010 na pojednávaní dňa 22.04.2010 (č. I. 49 spisu) priamo žalobkyňa poukazovala na nesprávne rozhodovanie v súvislosti s pridelovaním súpisných čísiel a práve žalovaného 2/ vyzývala k zodpovednosti a k ospravedlneniu sa ľuďom. Je potom namieste, aby si nielen žalovaný 2/, ale aj ktokoľvek iný vysvetlil jej vyjadrenia tým spôsobom, že žalobkyňa žalovaného 2/ skutočne obviňovala z nesprávneho rozhodovania, no nie v zmysle obvinenia v trestnoprávnej terminológii, ale v zmysle toho, že ho považovala za zodpovedného za rozhodovanie, ktoré považovala za nesprávne. Na hodnotení žalovaného 2/, že ho takýto postup žalobkyne mrzí, a že sa nepovažuje za prípadné nesprávne rozhodnutie zodpovedný a v tejto súvislosti vysvetľuje akým spôsobom sa čo udialo (aj keď veľmi stručne), nie je nič, čo by neoprávnene zasahovalo do osobnostných práv žalobkyne a bolo spôsobilé privodiť jej v tejto sfére ujmu. Okrem toho uvedené vyjadrenie žalobkyne bolo uskutočnené na verejnom pojednávaní súdu a verejnosť sa tohto pojednávania aj zúčastnila.

To, že v spore 5C/3/2010 žalovaný 2/ mal záujem ukončiť konanie zmierom a žalobkyňa kategoricky odmietla zmier a ospravedlnenie, je tak isto pravdou, čo vyplýva z vyjadrení na pojednávaní dňa 22.04.2010 (č. I. 48 spisu 5C/3/2010).

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že nebol žiaden dôvod informovať verejnosť o spore dvoch súkromných osôb, tak s týmto sa súd nestotožňuje. Spor vedený na tunajšom súde pod spis. zn. 5C/3/2010 nebol iba sporom dvoch súkromných osôb, ale sporom dvoch verejne činných osôb (a takou nie je iba politik) a priamo sa týkal predchádzajúceho sporu o určenie vlastníckeho práva k viacerým bytom v Bánovciach nad Bebravou. Určenie vlastníckeho práva k bytom pútal na seba širokú pozornosť verejnosti predovšetkým v meste Bánovce nad Bebravou, ale aj na celoštátnej úrovni, keď mu pozornosť venovali médiá s celoštátnou pôsobnosťou, o čom svedčí aj reportáž v televízii TA3 dňa 04.11.2009, v ktorej sa vyjadrovala tak žalobkyňa, ako aj žalovaný 2/. Žalobkyňa aktívne vystupovala na verejnosti ako zástupkyňa nespokojných občanov v pozícii lídra občianskeho združenia a nie je podstatné, či toto združenie malo alebo nemalo právnu subjektivitu. V každom prípade článok zverejnený v týždenníku BIN, bez ohľadu na to, či šlo o inzerciu, kampaň, alebo by to bol spravodajský článok priamo žalovaného 1/, bol zverejnený v krátkej dobe po tom, čo bolo rozhodnuté vo veci určenia vlastníckeho práva k bytom (Krajský súd v Trenčíne rozhodol v marci 2010, resp. apríli 2010 ako vyplýva zo spisu 5C/3/2010), informoval o spore, ktorý nadväzoval na spor o určenie vlastníctva k bytom, ktorý bol sledovaný širokou verejnosťou a na televíznu reportáž po rozhodnutí v takom spore, v ktorej sa verejne vyjadrila aj žalobkyňa. Preto článok nemožno považovať za zverejnený neoprávnene, naopak vo všetkých uvedených súvislostiach možno skonštatovať, že sa oprávnenne týkal vecí verejného záujmu. Keďže sa článok týkal vecí verejného záujmu, nemožno ho považovať za neoprávnený zásah do osobnosti žalobkyne ani z hľadiska času, okolností a spôsobu jeho zverejnenia, teda že k zverejneniu došlo v čase predvolebnej kampane volieb do orgánov samosprávy obcí, v ktorých žalovaný 2/ kandidoval na funkciu primátora mesta a článok tak mohol byť súčasťou jeho kampane. Z tohto hľadiska by článok mohol byť neoprávneným zásahom do osobnostných práv inej osoby napr. v prípade, ak by bez jej súhlasu bolo z neho akýmkoľvek spôsobom zrejme, že tretia osoba podporuje kandidáta vo voľbách, hoc by tomu tak nebolo. O tom, že článok oprávnenne informuje o veciach verejného záujmu, svedčí aj záujem verejnosti a účasť verejnosti na pojednávaníach v konaní 5C/3/2010.

Ak by čo len teoreticky prichádzalo do úvahy, že článok bol zverejnený neoprávnene, alebo že obsahuje nepravdivé a difamačné tvrdenia vo vzťahu k žalobkyne, bola by žaloba na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu ochrany osobnosti dôvodná iba za predpokladu, že článkom bolo zasiahnuté do osobnostných práv žalobkyne takým spôsobom, že by sa zadostučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nezdalo za postačujúce, a to najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť žalobkyne alebo jej vážnosť v spoločnosti. Žalobkyňa však nepreukázala ani tvrdenie, že by sa v prípade neoprávneného zásahu morálne zadostučinenie nezdalo za postačujúce. V tomto smere žalobkyňa okrem svojej výpovede a výpovedí svedkov K. a jej syna neponúkla žiadny ďalší dôkaz. Obaja svedkovia pritom zhodne uviedli, že pokiaľ ide o nich, u nich vzhľadom na predmetný článok vážnosť prípadne dôstojnosť žalobkyne nijako neutrpela. Dopad týchto článkov mal byť na iné osoby, z ktorých ani jediná nebola konkretizovaná a ani jediná nebola navrhnutá ako svedok. Výpovede svedkov boli z väčšej časti len veľmi všeobecné (každý v meste, x-y ľudí a pod.), bez konkrétneho opisu skutočností, ktoré by

zdôvodňovali záver o nepostačujúcom morálnom zadosťučinení. Vyjadrenia svedkov v časti ani neboli svedeckými výpoveďami svedkov v pravom slova zmysle, teda o tom, čo svedok vlastnými zmyslami vnímal (videl, počul), ale ich názormi a hodnotením, ako napríklad: "keď sa aj s niekým rozprávam, v duchu si myslím, že N. je zlá". Okrem toho je z výpovede svedka K. zjavné, že okrem uvedeného článku boli aj ďalšie okolnosti, ktoré žalobkyňu traumatizovali. Súd nevidí absolútne žiaden súvis s vyjadrením kamarátov svedka N., že "mama má nakradnuté" a zverejneným článkom. Dokonca aj samotný svedok N. dáva toto vyjadrenie do širších súvislostí. Z uvedeného je jednoznačný záver aj v tom, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi publikovaným článkom a prípadnou ujmom na osobnostných právach žalobkyne, že by bolo namieste priznanie finančného zadosťučinenia. Tvrdenie, že prípadné morálne zadosťučinenie napr. vo forme verejného ospravedlnenia by bolo kontraproduktívne vo vzťahu k žalobkyňi, považoval súd za neopodstatnené, účelové a zjavne v logickom rozpore v nadväznosti na jej ďalšiu argumentáciu o závažnosti ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená v spoločnosti a v širokom okolí jej bydliska. Veď práve zadosťučinenie vo forme napr. verejného ospravedlnenia je v takom prípade na prvom mieste a len toto pôsobí v širšom okolí žalobkyne a v spoločnosti, než iba finančné zadosťučinenie, o ktorom sa môže dozvedieť podstatne menej ľudí.

Z uvedených dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd vykonal všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi s výnimkou oboznámenia spisu tunajšieho súdu 5C/158/2011, v ktorom sa žalobkyňa domáhala ochrany osobnosti voči inému subjektu na základe článku obdobného tomu, ako bol zverejnený v týždenníku BIN. Tento dôkaz navrhol žalovaný 2/ a malo ním byť preukazované, že v inej veci neuniesla žalobkyňa dôkazné bremeno o tom, že zverejnením článku bola znížená jej vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti. Tento dôkaz považoval súd za nadbytočný a pre toto konanie nepodstatný. To či v inej, hoc podobnej veci, žalobkyňa niečo preukázala alebo nie, nemá význam z hľadiska tejto veci a preukazovania dôvodnosti uplatneného nároku v tejto veci. Pokiaľ ide o článok zverejnený dňa 09.09.2013 v periodiku EuroProfit, tak tento je pre toto konanie irelevantný.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovaní tak mali plný úspech vo veci, a preto rozhodol súd o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a priznal žalovaným náhradu trov konania v plnom rozsahu. Na rozhodnutie o trovách nemá vplyv ani čiastočné späťvzatie žaloby, keďže žalobkyňa v priebehu konania znížila iba požadovanú náhradu ujmy, no toto je bezvýznamné z hľadiska výšky trov právneho zastúpenia a aj preto, že súd považoval nárok za nedôvodný už v samotnom základe. Súd zaviazal žalobkyňu na zaplatenie trov konania žalovanému 1/ v celkovej výške 839,33 eur, ktoré mu vznikli ako trovy právneho zastúpenia, keďže v konaní bol zastúpený advokátom. Súd zaviazal žalobkyňu na zaplatenie trov konania žalovanému 2/ v celkovej výške 694,34 eur, ktoré mu vznikli ako trovy právneho zastúpenia, keďže v konaní bol zastúpený advokátom. Trovy právneho zastúpenia boli priznané a vypočítané v súlade s ustanoveniami § 10 ods. 1, ods. 8, § 14 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška). Trovy právneho zastúpenia žalovaného 1/ pozostávajú z nasledovných položiek:

- suma 118,70 eur pozostávajúca z odmeny 91,29 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 06.11.2012, z režijného paušálu 7,63 eur a DPH 20 %,
- suma 118,70 eur pozostávajúca z odmeny 91,29 eur za písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 13.11.2012, z režijného paušálu 7,63 eur a DPH 20 %,
- suma 228,47 eur pozostávajúca z odmeny 2 x 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 06.06.2013, z režijného paušálu 1 x 7,81 eur a DPH 20 % (z dôvodu, že pojednávanie trvalo viac ako štyri hodiny),
- suma 228,47 eur pozostávajúca z odmeny 2 x 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 12.09.2013, z režijného paušálu 1 x 7,81 eur a DPH 20 % (z dôvodu, že pojednávanie trvalo viac ako dve hodiny),
- náhrada 52,04 eur za stratu času štyroch polhodín strávených cestou na pojednávanie dňa 06.06.2013 z Trenčína do Bánoviec nad Bebravou a späť (v sume 13,01 eur za každú aj začatú polhodinu),

- náhrada 52,04 eur za stratu času štyroch polhodín strávených cestou na pojednávanie dňa 12.09.2013 z Trenčína do Bánoviec nad Bebravou a späť (v sume 13,01 eur za každú aj začatú polhodinu),
- cestovné náhrady v sume 20,31 eur za cestu na pojednávanie dňa 06.06.2013 z Trenčína do Bánoviec nad Bebravou a späť (základná náhrada za 1 km 0,183 eur x 62 km + náhrada za spotrebované pohonné látky pri spotrebe 10,6 l pohonných hmôt na 100 km, cene 1,364 eur za 1 l pohonných látok a 62 prejdenných kilometroch),
- cestovné náhrady v sume 20,60 eur za cestu na pojednávanie dňa 12.09.2013 z Trenčína do Bánoviec nad Bebravou a späť (základná náhrada za 1 km 0,183 eur x 62 km + náhrada za spotrebované pohonné látky pri spotrebe 10,6 l pohonných hmôt na 100 km, cene 1,409 eur za 1 l pohonných látok a 62 prejdenných kilometroch).

Súd žalovanému 1/ nepriznal odmenu vo výške trojnásobku základnej sadzby tarifnej odmeny za zastupovanie žalovaného 1/ pred súdom na pojednávaní dňa 06.06.2013, ale iba vo výške dvojnásobku. Pojednávanie síce trvalo viac, ako štyri hodiny, no pokiaľ úkon trvá viac ako štyri hodiny, tak advokátovi v zmysle § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky patrí odmena za každé dve skončené hodiny. Pojednávanie však netrvalo celých 6 hodín. Pokiaľ úkon trvá menej ako štyri hodiny a viac ako dve hodiny, tak len v tom prípade patrí advokátovi odmena za každé dve začaté hodiny (napr. za pojednávanie trvajúce 2 hod. 10 min.). Súd žalovanému 1/ nepriznal ani dva resp. viac režijných paušálov k zastupovaniu na pojednávaníach, ktoré presiahli dve hodiny, pretože režijný paušál patrí za každý úkon právnej služby a úkon právnej služby je len jeden, a to zastupovanie na pojednávaní (resp. konanie pred súdom) bez ohľadu na jeho dĺžku. V závislosti od dĺžky konania pred súdom sa odvíja iba odmena, nie paušál.

Trovy právneho zastúpenia žalovaného 2/ pozostávajú z nasledovných položiek:

- odmena 91,29 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 06.07.2012 a režijný paušál 7,63 eur,
- odmena 91,29 eur za písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 28.09.2012 a režijný paušál 7,63 eur,
- suma 190,39 eur pozostávajúca z odmeny 2 x 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 06.06.2013 a z režijného paušálu 1 x 7,81 eur (z dôvodu, že pojednávanie trvalo viac ako štyri hodiny),
- suma 190,39 eur pozostávajúca z odmeny 2 x 91,29 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 12.09.2013, z režijného paušálu 1 x 7,81 eur (z dôvodu, že pojednávanie trvalo viac ako dve hodiny),
- suma 115,72 eur predstavujúca 20 % DPH z uvedených odmien a náhrad právneho zástupcu žalovaného 2/.

Povinnosť na náhradu trov konania uloženú žalobkyňu týmto rozsudkom je žalobkyňa povinná splniť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (prvá časť prvej vety), pričom náhradu trov konania je žalobkyňa povinná zaplatiť k rukám advokátov žalovaných v súlade s ustanovením § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou na Krajský súd v Trenčíne.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k nasledovným vadám (§221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku):
- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
 - sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
 - bol odvolacím súdom schválený zmier.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.